

Lekcija 2

Ja sam kod kuće u Evropi (izrada fizičke karte I)

Šta znam o Evropi

Vaspitno-obrazovni ciljevi	Učenici izvode kartu Evrope na igralištu svoje škole. Razvijaju osjećaj za udaljenost i bliskost.
Nastavni zadaci	Učenici iscrtavaju karte Evrope na igralištu svoje škole. Rade u parovima na dvije zemlje koje su istraživali. Započinju iscrtavajući zemlje i granice. Pokazuju odakle dolaze.
Nastavni materijali	Kopije karte Evrope kao uzorci, portreti zemalja, papiri u boji, atlas.
Metodi	Grupni rad i rad u parovima.

Popratne informacije

Pojam „fizička karta” ima dva različita smisla. Prvenstveno, fizička karta u kartografskoj kontekstu opisuje kartu koja pokazuje prepoznatljive oznake reljefa poput planina, rijeka, jezera okeana i drugih trajnih geografskih obilježja. Kao drugo, pojam fizička karta također se koristi u kontekstu genetike, gdje opisuje na koji način DNA razdvaja dva gena te se mjeri u osnovnim parovima, što je suprotno od genske karte.

U kontekstu ovog niza lekcija o Evropi koristi se pojam „fizička karta“ u kartografskom smislu ali u jednom vrlo aktivnom značenju – gdje sami učenici izvode kartu. Jedino se na taj način može shvatiti koncept prostornih odnosa, granica, dužine rijeka i visine planina na nivou osnovne škole. Ovo također pomaže učenicima da razumiju socijalne aspekte zajedničkog života na evropskom kontinentu. Tako što doslovce kartu iscrtavaju a potom „stoje“ u zemljama učenici su sposobni da lakše percipiraju svoje susjede i mogu razumjeti granice poput stranih jezika, kultura i drugih granica povezanih s državom. Koncept izgradnje fizičke karte povezuje sve aspekte aktivnog učenja i konkretnih iskustava.

Opis lekcije

Učenici rade u parovima na dvije zemlje nad kojima su sproveli jedno kratko istraživanje kod kuće (zadatak koji su dobili na kraju prve lekcije). Donose na nastavni čas i sve informacije koje su prikupili o zemljama. Također donose svoje karte Evrope.

Cijeli razred okuplja se na školskom igralištu. Nastavnik daje uputstvo učenicima da naprave fizičku kartu Evrope koristeći razni materijal koji im je dostupan. Dva učenika rade na svakoj zemlji. Nastavnik zadaje okvir karte tako što definiše područje gdje učenici mogu raditi.

Potom, učenici postavljaju granice država. Neophodno je da provjere da su zemlje ispravno postavljene jedna do druge. Nakon toga mogu označiti glavne gradove i zastave.

Nakon što su to sve učinili, svaki učenik bi trebalo da stane u svoju zemlju i započne razgovor sa susjednom zemljom. Trebalo bi da razmijene informacije o svojim državama. Nevidljive granice mogu da se pojave, poput potrebe da se govori strani jezik. Rezultat portreta zemalja, kojeg je svaki učenik napravio, jeste taj da učenici treba da razmijene nekoliko riječi jedni s drugima na „njihovom“ državnom jeziku. Ostatak dijaloga može se održati na njihovom materinjem jeziku. Učenici bi trebalo da imaju što je moguće više dijaloga sa svojim kolegama u susjednim zemljama.